

Публикувано от: Достойно естѣ
Сряда, 03 Март 2010г. 11:40ч.

-Отец Никанор, през последните дни станахме свидетели на поредни случаи на насилие срещу деца от страна на родители. Критиците на църквата ни я обвиняват, че тя все още не работи с маргиналните групи и социално слабите. Междувременно

църквата смята, че трябва да се занимава предимно с духовното. Къде е истината?

- И аз мога от угода към свещоначалието и събратята да кажа, че трябва да се държим към мистичното. Няма обаче какво да се лъжем в очите, ние наистина сме най-назад от всички поместни православни църкви. За вярата в една страна се съди по дейното монашество. В България имаме около 150 монаси заедно с митрополитите. Монахините са малко под 100. В Румъния 250 са само монасите в един манастир, така е и в Гърция.

- Защо е така?

- Защото обществото ни твърде много се е отдалечило от Бога. Неговата духовна, клерикална компонента, колкото и да е силна, не може да преобърне нещата за едно-две-три десетилетия. В същото време обществото ни, което е разтрисано от грабежи, отвлечения, убийства, има крайна нужда от една по-силна църква. С две думи църквата е отражение на обществото. В нея влизат хора, които са получили образование в български училища. Ние, монасите, сме част от вас, миряните. Каквито сте вие, такива сме и ние. Необходимо е да се извърви дълъг път, който вече сме започнали да преодоляваме. Към Светия синод вече е създадена и активно работи комисията по вероучение и катехизация. Доста млади хора навлязоха в училищата и преподават религия. По места се осъществява и мисионерско-социална дейност - прицърковни кухни, приюти, работа с деца в неравностойно положение. Преодоляването на инерцията е трудно за всички, затова и в църквата не бива изведнъж да се надяваме на чутовни резултати. Самият факт, че повечето от хората влизат в храма рутинно, по силата на традицията или когато имаме някакво неблагоприятно обстоятелство, е показателен за обществото ни.

- Битува оправдание, че хората не влизат в храма, защото не разбират какво става вътре, черковно-славянският език им е непонятен.

- Църквата и вярата ще изгубят своята сила, ако я пригаждаме към желанията на определени групи от обществото. Хората ще ни разберат, ако ние, духовниците, им говорим повече, учим ги на истинска молитва. Евангелието проповядва начин на живот и за духовниците, и за хората в света. Трябва да поставим църковното над всичко, да се придържаме към него и според него да просвещаваме людетe. А сега какво става? Някои свещеници, за да не губят приходи от продажбата на свещи, не карат хората да се изповядват, четат им разрешителни молитви и ги причастяват. Получава се камуфлаж на вярата. Именно с тази инерция сега се борят младите йереи, владици и митрополити в БПЦ. Ако успеят с нея да се преборят и свещениците, те ще са маята за тестото, т.е. обществото.

- Сред вярващите вече има недоволство срещу въвеждането на биометричните данни в документите за самоличност. Има хора, които от страх, че едва ли не Сатаната ще ги обсеби, не си вадят дори лични карти от досегашния вид. Каква е позицията ви по този въпрос?

- Навсякъде, където има по-будно православно съзнание, като в Русия и в Гърция, този

въпрос безпокои хората. Съществува църковно-богословско становище, че въвеждането на биометрични данни е обида за човека, обида на божието подобие, по което сме създадени. По време на Нюрнбергския процес фашисти са били съдени и заради слагането на номера на концлагеристите заради уронване на човешкото достойнство. И сега имаме единен граждански номер, когато си взимаме документите, се подписваме, което означава, че се идентифицираме с този номер. От църковна гледна точка обаче всеки кръстен има своя ангел-хранител, а това е обида за ангела-хранител. Смушение будят и трите шестици в баркодовете, което се смята за числото на Звяра. Групите от по две по-дълги черти в неговото начало, в средата и в края, а помежду им се очертават по-къси, представляващи шестиците. Възможно да не означава нищо, но защо не бяха очертани петици или седмици например. За светския човек тези неща нямат значение, затова и гледа спокойно на предстоящото въвеждане на биометричните данни. За вярващия обаче създават смут.

- Във Великобритания започва подмяната на личните документи от този тип от 20 февруари, като най-напред се започва с емигрантите.

- Така пророчествата започват да се изпълняват. Който смята, че не живеем в апокалиптични времена и ни очакват само лесни победи, горко ще се кае. Има обаче надежда и тя е във Възкресението Христово. Празника можем да посрещнем не само с телесен пост, но и с духовен - да се въздържаме от злини, дори само в помислите ни, от хулени, клевети, от лоши дела, от мисъл за мъст и дори от критикуване наум. Ако дори само се опитаме да изпълним малка част от тези неща, животът ни ще се промени, ще се одухотвори, а от това ще спечели не само нашата душа, но и обществото ни като цяло.

- Неотдавна един свещеник и група вярващи повдигнаха въпроса за връщане на стария календар. Очаква се те да подновят исканията си преди Великден. Трябва ли да бъде върнат той навсякъде в страната?

- Ние служим по Юлианския календар с разрешение от Светия синод. Едно механично връщане обаче ще доведе до по-голяма беда. Хората вече са объркани веднъж през 1968 г., когато след въвеждането на новия календар е променен и гражданският. Някои от свещениците и миряните, които се придържат към светоотеческия календар, се хванаха на въдицата и си помислиха, че могат да движат колелото на историята назад. Това е абсурдно. **Откакто през 1924 г. Вселенският патриарх Мелетий Метаксакис самоволно, с една измислена комисия, в пълен разрез с традициите, въведе новия стил. От тогава православните християни започнаха да празнуват разделено. Новият календар почти веднага навлезе в Гърция, Румъния го възприе при условието, че църквата ѝ ще бъде въздигната в патриаршия, каквато тя никога не е имала. Била е митрополия на Фенер. В България той е наложен с идеята след като празниците бъдат преместени, хората да забравят традицията и така постепенно да бъдат откъснати от вярата.**

- Разминаване в датите според църковните календари има и в честването на Възкресение Христово, като на Запад то се пада приблизително 7 дни преди Великден на Изток. Тази година обаче всички християни - и православни, и

католици, и протестанти, ще го отбележат на 4 април. На какво се дължи тази разлика?

- На Запад изчисленията за празника започват от 21 март - деня на действителното пролетно равноденствие, за Юлианския календар този ден е тринадесет дни по-късно. По отношение на изчислението на датите за Възкресение Христово Българската православна църква се ръководи от Юлианския календар. Когато пълнолунието след астрономическия ден на пролетното равноденствие се падне след 4 април, на Изток и Запад честват Великден на една дата, но ако пълнолунието се случи между 21 март и 4 април, на Запад празнуват Великден по-рано от православната църква. Понякога тази разлика достига цял месец. Освен това католическата и протестантските църкви празнуват Възкресение Христово дори когато неделята след пълнолунието на пролетното равноденствие съвпадне с еврейската Пасха. За православната църква това е недопустимо, ако се случи, празникът се чества на следващия ден.

- Календарът обаче раздвоява християните по света. Правени ли са опити за решаване на този проблем?

- Обмисляни са варианти за обща дата, но до консенсус не се е стигало досега. През 1975 г. Римокатолическата църква предложи датата да не се мести из петседмичния период, а да бъде фиксирана на "неделята след втората събота на април". Тази идея обаче беше изоставена. През 1997 г. на среща в Алепо, Сирия, представители на всички църкви се съгласиха, че датата трябва да бъде определяна на базата на първоначалния принцип, като се използва точна астрономична информация за определяне на датата на пролетното равноденствие. И това предложение остана само идея. Едно връщане на календара ще доведе изключително голяма беда, объркване и смут. В приемането на григорианския календар в България през 40-те години и промяната и нагаждането на някои празници от гражданския календар към него обърква хората много и сега. 24 май е наречен Ден на славянската писменост и култура, а денят на свети Кирил, в резултат на това механично местене, се отбелязва 13 дни по-рано. Едно ново изместване ще доведе до още по-голям хаос.

- На фона на останалите православни църкви българската е най-бедна, с най-ниски доходи, а оттам и невъзможност да развива мисионерска дейност.

- Българската православна църква има имоти, но има проблеми с тях. Ако обаче в управлението ѝ бъде привлечен един експерт, може да се направи много. Например при едно добро управление 100-те хиляди декара земя само на Софийска митрополия биха могли да донесат не по-малко от 20 млн. лв. приходи годишно.

- Какво означава това - че църквата ни не може да работи в екип, не държи на експертното мнение? От вас лично, като от икономист, искано ли е експертното ви мнение как управлението на църковните ни имоти да се подобри?

- Търсили са ме. У нас обаче нещата стават бавно.

- Защо?

- Защото начело все още са много възрастни хора, но те са ни необходими. В тях е опитът, мъдростта. Те обаче са се формирали в едни съвършено други времена. Това е пречка от субективен характер, с която трябва да се съобразим и да не им се сърдим, да не бъдем зли към църквата. Необходимо е обществото да свикне, че хората в нея са малко по-бавни в обмислянето и взимането на решения. Ще ви дам един пример. Българската православна църква беше последната, която си направи православен сайт. Забавянето обаче не винаги е признак на слабост.

Източник: в. Монитор